

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Tvendo Sacro Coelibatv Axioma Catholicvm

Ceneau, Robert

Parisiis, 1545

Aliud pronunciatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30468

gare. Hac via obturabuntur ora loquentiū iniqua. Et quē admodum Aquilo dissipat nubes, ita huiusmodi consideratio facile euertet linguam continentiaē detrahentem. Vt ergo natura impotens est naturalis eunuchus, ita ex perpetuo consensu euangelicus rei vxoria nullatenus operari potest.

Pronunciatum septimum.

Conducturus ad opus aliquod peragendum obuios quosque mercenarios dominus, quam volet conditionem, (iusta modo ac honesta fuerit) proponere potest, quam qui propositam receperit, implere teneatur. Qua semel recepta, nullus est resiliendi locus. Alioqui auditurus est retractarius tergiuersator: Nōne ocul⁹ tuus nequā est, quia ego bonus sum? nōne possum facere quod volo de rebus meis? Qui autem dixerit iniquam fuisse latam de cœlibatu conditionem: impingit in sponsum, eiusque im maculatam sp̄sam ecclesiam, vt qui a usu temerario & impio dicat ecclesiam ita statuentem in fide errasse & moribus. Proinde eum talis est, pro heretico haberi debet. Vt ater ille Melanchio, qui nomine reque niger est, quem tu Romane caueo. Id enim iubet qui ait, Hæreticum hominē post primā & secundam monitionem deuita.

Aliud pronunciatum.

Non in lege tantum gratiæ, imo vero & ante Christi aduentum, emerit certa aliqua professio virorum, qui sibi quisque successoribus perpetui cœlibatus legem inderet, atque imponerent. Qui Iosepho oculato testi, Plinio vero aurito tantum Essæni dicti sunt. Verba Plinii referam lib. 5. cap. 17. Ab Occidente littora Essæni fugitant vsque ad oceanum, gens sola, & in toto orbe præter cæteras mira, sine vlla fœmina omni Venere abdicata, sine pecunia, sociis palmarum. In diem ex æquo conuenarum turba renascitur, largè frequentantibus, quos vita fessos, ad mores eorum fortunæ fluctus agitat. Ita per seculorum milia (incredibile dictu) gens æterna est, in qua nemo nascitur. Tam fixa illis aliorum vitæ pœnitentia est. Infra hos Engadda p̄pidum fuit, secundum ab Hierosolymis fertilitate, palmatorumque nemoribus: nunc alterum bustum. Inde Melita.

castellum in rupe, & ipsum haud procul ab Asphaltite. Et haec tenus Iudæa est. Hæc ille.

Non igitur nouitia res est apud certam hominū conditionem cœlibatus professio. Quodq; magis mireris, cōmendatur à Iosepho (& quidem amplissimè) Essæorum, (Essanos alij vocāt) contubernium, vel hoc vno potissimū nomine, quod cœlibatum syncerè semper atq; illibatè obseruent. Cuius verba ex lib. 2. belli Iudaici, cap. 7. huc afferenda censui. Tria (inquit ille) apud Iudæos sunt genera philosophiæ. Horum vnum Pharisei profitentur, alterum Sadducei, tertium vero (quod etiam probabilius habetur) Essæi colunt, gente quidem Iudæi, verū inter se mutuo amore coniunctissimi: & qui præter cæteros, voluptates quidem quasi maleficia vitarent: continentiam vero seruare, neque cupiditati succumbere, virtutem maximam ducerent. Itaque nuptias quidem fastidiunt, alienos vero filios, dum adhuc molles sunt, eruditioni traditos, pro cognatis habentes, suis moribus diligenter instituunt. Non quia cōiugia vel humani generis successionem censeāt perimendam: sed quia cauendam putent intemperantiam scēminarum, nullam earum vni viro fidem seruare credētes. Quia & diuitiarum contemptores sunt, rerūque apud eos communicatio admirationi habetur, neque inuenias alteri alterum opulentiā præstare. Legemque sibi dixerunt, vt qui disciplinam suam sectari vellent, bona contubernio publicarent. Ita enim fore, ne vel paupertatis humilitas, vel diuitiarum dignitas appareret: sed permixtis facultatibus, velut inter fratres, vnum esset omnium patrimonium. Probro autem ducunt oleum, & si quis vel inuitus vnctus fuerit, munditijs corpus abstergere, quoniam squalorem decorem putant, dummodo semper in veste sint candida. Designatos autem communium rerum procuratores habent, & ad vsus omnium singulos, indiuisos. Non est autem illis vna ciuitas certa, sed in singulas multi domicilia transferunt, & aliunde aduenientibus sectæ suæ professoribus, quicquid habeant promptum, exhibent quasi proprium. Denique tanquam consuetissimi ad eos ingrediuntur, quos nunquā antè viderunt. Hinc est quia cum peregrinantur, propter latrocinia tantum armantur: neque præterea quicquam fe-

runt. In singulis autem ciuitatibus, ex eodem collegio specialis curator hospitem constituitur, qui eorum vestimenta ceteraque vsui necessaria tueatur. Amictus autem cultusque corporis, omnibus pueris, in metu & sub cura magistrati agitur, par est. Nec vero vestitum siue calceos mutat, nisi aut omnino conscissis prioribus, aut longi temporis vsu consumptis. Nihil autem inter se mercantur aut vendunt, sed egeni quisque quod habet præbent, refert ab eo quod ipse non habet: quamuis etiam sine permutacione cunctis libera sit facultas, à quibus libuerit accipiendi quod opus sit. Præcipue circa deum religiosi sunt. Namque ante solis ortum nihil prophani loquuntur, sed ei patria quædam vota celebrant, quasi vt oriatur precantes. Deinde ad quas venerunt singuli artes, à curatoribus dimittuntur. Cumque ad horam quietam studiose fuerint operati, rursus in vnum congregantur. Linteisque præcincti velamentibus, ita corpus aquis frigidis abluunt. Atque hac lustratione facta in eadem secreta coeunt, quo neminem alterius sectæ hominem aspirare concessum est, ipsique purificati, velut in sanctum quoddam templum in cœnaculum veniunt: quibus ibi cum silentio residentibus, pistor quidem panes ordine: vnum autem vasculum ex vno pulmento singulis coquus apponit. Deinde voce cibum sacerdos antecuenit. neque gustare quenquam fas est, nisi prius deo celebretur oratio. Post finem quoque prandij vota repetunt. Nam & cum incipiunt, & cum desinunt quasi datorem victus, deum laudibus canunt.

Tunc veluti sacris illis depositis vestimentis vsque post meridiem, ad opera se conferunt. Similitérque in de reuocant cœnant, consedentes etiam hospitibus, si quos fortasse interuenisse repererint. Neque vero clamor vnquam rectum illud neque tumultus inquietat. cum etiam loquendi ordine alijs alij cedant. eorumque silentium extra rectum constitutis, arcanum quoddam videatur horribile. Cuius quædam rei perpetua sobrietas causa est, quodque apud eos edendi aut potandi modus saturitate diffinitur. Sed quamuis aliquarum rerum nihil sine præcepto faciunt curatores, tamen in his duobus, hoc est in iuuando & miserendo, liberi sunt. Nam & subuenire dignis, cum opus est suo arbitrio, cuique licet, atque indigentibus alimenta porrigunt.

Sane cognatis dare aliquid sine curatoribus, interdictum. Idem iracundiæ moderatores iusti sunt, indignationem cohibent, fidem tuentur, paci obsecundant: & omne quod dixerint, iureiurando fortius habent. Ipsum autem iusiurandum quasi periurio deterius vitant. Iam enim mēdacio condemnatum arbitrantur, cui sine deo non creditur.

Summum autem studium veterum scriptis adhibent, ea maximè inde, quæ animæ & corpori expediant, eligentes.

Hinc illis morborū remedia, stirpes medicæ, quamq; vina propriâ singuli lapides habeant, à rimantibus conquiruntur. Sectæ vero suæ studiosis non statim cum eis vna collectio: sed per annum integrum extrinsecus commoranti, cuique eundem victus ordinem tribuunt: dolabram quoq; & quod prædictum est perizoma, & albam vestem tradentes. Cum vero processu temporis experimentū continentię dederit, accedit etiã ad communem cibum, & purioribus ob castificationem scilicet, aquis participat, neque tamen in conuictam assumitur. Post ascensionem quippe cōtinentię, duobus annis alii mores eius probantur. Cumq; dignus apparuerit, tunc demum in consortium assumitur. Prius vero q̄ incipiat cōmunem habere cibū, magnis execrationibus adiurat se primū quidē colere deum, deinceps quoq; erga homines seruare iustitiã, & neq; propria sponte nocere cuiq;, neque ex præcepto obesse, quinimo iniquos omnes odisse, & collaborare sēper iustitię sectatorib⁹, fidē omnibus seruare, maximè vero principibus. Neque enim absque voluntate dei, quenquam posse ad principatus potentiam accedere. Si vero ipse cæteris præsit, nunquam abuti, nunquam se abusurum viribus potestatis ad contumeliam subiectorum, sed neque veste aut ambitioso aliquo ornatu reliquis eminere: veritatem semper diligere, & habere propositum conuincere mentientes. Manus vero à furto, & animam puram seruare ab iniustis compendijs, & neque aliquid de mysterijs consecrarios celare. Neq; prophanis eorum quippiam publicare, etiam si intentata quispiam morte compellat. Super hæc autem addunt, nihil se de dogmatibus aliud quàm ipsi susceperint, tradere. Fugere autem latrocinia, & conseruatum iri similiter dogmatis sui libros: angelorum nomina his quidem execratio-

nibus explorât, & quasi præmuniunt accedentes. Hæc ille.
 Neque his contentus adiungit: Viunt autem quam longissimè propter simplicitatem scilicet victus, quod eis nimirum accedere puto propter institutionem bene in eis ordinatam. Quorum etiam in aduersis constantiam, supra communem cæterorum aleam, miris laudibus attollit idem Iosephus: Prodidit (inquit) eorum in omnibus negotijs animos, bellum quod gestum est cum Romanis. Tunc siquidem per artuum confectiones, & ignes, ac per tormenta omnigena transeuntes, vt videlicet vel in legislatoris aliquid loquerentur iniuriam, vel ciborum quippiam quod non solent, ederent, ad neutrum horum potuerunt compelli: sed neque deprecari suos tortores, aut inter ipsa flere supplicia: in medijs quinimo cruciatibus subidentes, & qui tormenta admouerant, illudentes, constantes animos cum quadam hilaritate reddebant, scilicet quasi qui exissent denuo recepturi. Hæc ille.

Hic mihi vide quis Apelles, aut si quis Apelle profecti potest artis pictoriæ obseruantior, veris ac viuis coloribus aptius conuenienti sue suam depingere queat imaginem, quam author iste Essænorum continentissimos mores, per singula pene lineamenta ad viuum depinxit. in his enim cernere est vniuersam Therapeutices panopliam suis absolutissimè coloribus ornatam. Et hinc quis nõ in promptu colligat vitæ monasticæ formulã tam abesse à nouitio incerto, vt Euãgelicæ etiã legis tempora transcendat? Erubescat igitur frons perfricta Bucheri, quod futurum mihi facit persuaderem, nisi ad solam impudentiam nata videretur.

Atqui in Pharisæis aut Sadduceis non pauca circa eorum dogmata se offerunt, quæ merito reprehendas, vt qui Christi Domini censurã (& eam quidẽ acerrimã) nõ effugerint. Pharisæos autem malè aliquando audisse, Christo quæ fuisse iustos, nusquã reperias. Vides igitur vt nec priscis æte Christi temporibus defuerint frequentissima hominum contumelia, quæ cœlibatum in concussa obseruatione coluerint.

Aliud pronunciatum.

Liberum fuerit selectæ alicui virorum communitati certas aliquas, à se, suisque posteris obseruandas, indicere leges. Cuius generis sunt innumera toto cœle